

gælde børnehaveklassen får elever, der måtte have behov herfor, en yderligere mulighed for at blive fortrolige med det danske sprog; i børnehaveklassen kommer der jo en større del af børnene, om ikke alle.

Vi kan også støtte, at der nu skabes et sikkert grundlag for, at tosprogede elever kan henvises til modtagelsesklasse fra en anden skole end distriktskolen. Det vil kunne styrke sprogtilegnelsen at gå sammen med flere danske børn, og det er jo en god hensigt, man søger at opnå hermed. Måske vil det også bidrage til en mere hensigtsmæssig fordeling af de tosprogede elever mellem skolerne, og det ville også være en god ting, både for de tosprogede og for de danskfødte elever.

Alt i alt er det et godt forslag, som tjener flere gode formål: Bedre undervisningsforhold for alle, bedre fordeling af de tosprogede børn og færre danske børn, der vil flytte fra de skoler, der har mange tosprogede elever.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har et par spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, hr. Hans Peter Baadsgaard.

Hr. Hans Peter Baadsgaard nævner selv problemet med, at kun 60 pct. af de tosprogede børn går i børnehave. Har hr. Hans Peter Baadsgaard ikke tænkt på den mulighed, at konsekvensen af dette almene tilbud meget vel kan blive, at de tosprogede elever bliver taget ud af børnehaverne, og at det ville være en meget uheldig konsekvens?

Mit andet spørgsmål går på, at jeg ikke rigtig synes, hr. Hans Peter Baadsgaard forholder sig til, hvordan børn rent faktisk lærer sprog. Det virker – og det er vel også det, der ligger i det, når ministeren lægger bestemmelsen ind i folkeskoleloven – som om de 3–5-årige nu skal på skolebænken for at lære dansk. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om hr. Hans Peter Baadsgaard mener, det er den rette vej at gå, at man faktisk tager barndommen fra børnene på den måde.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

I forlængelse af, hvad hr. Bruno Jerup sagde, vil jeg godt bede hr. Hans Peter Baadsgaard bekræfte, at der rent faktisk ikke er tale om en traditionel undervisning af disse børn, overhovedet ikke. Det drejer sig om støtte, det drejer sig om at anvende de sædvanlige pædagogiske

principper, vi kender for børns udvikling, også i daginstitutionerne. Det er netop det, som har været grundlaget for, at SF er positive over for dette lovforslag, så det vil være meget centralt for mig at høre, at hr. Hans Peter Baadsgaard er enig i det.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FF):

For Fremskridtspartiet er det utrolig vigtigt, at de fremmedsprogede børn, vi taler om her, lærer dansk hurtigst muligt.

Jeg vil sige til Socialdemokratiets ordfører, at efter Fremskridtspartiets opfattelse er det vigtigt, at de får en slags – og jeg understreger: en slags – skolegang. Så kan vi definere på forskellige måder, hvad der menes med at sidde på skolebænken, som Enhedslisten er inde på. For os gør det ikke noget, om det er en slags undervisning på skolebænken. Jeg tror nok, det ville være det bedste.

Men vi ved også godt, at det går dette forslag ikke ud på. Det går ud på at lære børnene at tale dansk hurtigst muligt efter ultraditionelle metoder, og det hylder Fremskridtspartiet. Det er vigtigt, at disse fremmedsprogede børn kan dansk, og det er en stor, stor fejl i det danske samfund, at der er alt, alt for få, der har et incitament til at lære dansk. Derfor er det efter Fremskridtspartiets opfattelse meget vigtigt, at den undervisning, der skal foregå, også bliver intensiv.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Til hr. Bruno Jerup vil jeg sige, at jeg tror ikke, forslaget vil medføre, at flere forældre til tosprogede børn vil tage børnene ud af børnehaven eller lade være med at tilmelde dem. Det er selvfølgelig derfor, det er begrænset til maksimalt 3 timer om dagen, og i vejledningen fra undervisningsministeren lægges der netop op til at tilskynde flere forældre til at sende deres børn i børnehaven. Jeg har tillid til, at der vil ske den positive udvikling, og det er som sagt også det, der lægges op til.

Til både hr. Bruno Jerup og hr. Jan Køpke Christensen og fru Anne Baastrup vil jeg sige, at jeg har jo selv en fortid i det foretagende. Når jeg står her og taler om undervisning, er det selvfølgelig ikke noget med undervisning på en skolebænk eller noget med at tage barndommen fra børnene. Det synes jeg er en hel forvrængning af det, jeg sagde. Jeg har fuld tillid til, at når